



УДК 658.1

ФІНАНСОВЕ ПЛАНУВАННЯ У ВІЙСЬКОВІЙ ЧАСТИНІ

Студ. І. В. Камінська, гр. МгЗФМ-18

Науковий керівник доц. Ю. В. Махнарилов

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Проаналізувати особливості фінансового планування у військовій частині в умовах Збройного конфлікту на Сході України, окреслити існуючі проблеми в досліджуваному напрямку та виявити можливі шляхи їх вирішення.

Об'єкт дослідження. фінансове планування військових частин в Україні.

Методи та засоби дослідження. З огляду на мету та завдання дослідження було обрано такі основні методи: аналіз та синтез, а також порівняння.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. В сучасних умовах, питання щодо оцінки фінансового планування на підприємствах державного сектору має дуже велике практичне значення.

Результат дослідження. В сучасних ринкових умовах проблема застосування фінансового планування на українських підприємствах в умовах нестабільного зовнішнього середовища залишається не вирішеною через відсутність серйозних теоретичних досліджень методології стратегічного планування, неможливість використання вже розроблених методів і підходів до оперативного і стратегічного фінансового планування, отримання адекватних прогнозних значень основних показників фінансово-економічної діяльності і побудови на їхній основі реальних планів.

Фінансове планування є важливим елементом корпоративного планового процесу і має за мету забезпечення відповідності (збалансованості) між існуючими і доступними джерелами фінансових ресурсів і потреби в них, визначення конкретних напрямків їхнього використання для досягнення очікуваних результатів функціонування підприємства.

Необхідно зазначити, що проблема застосування фінансового планування на українських підприємствах в умовах нестабільного зовнішнього середовища залишається не вирішеною через відсутність серйозних теоретичних досліджень методології стратегічного планування, неможливість використання вже розроблених методів і підходів до оперативного і стратегічного фінансового планування, отримання адекватних прогнозних значень основних показників фінансово-економічної діяльності і побудови на їхній основі реальних планів.

Різні підходи до визначення сутності фінансового планування призводить до його певного ототожнювання з процесом бюджетування на підприємстві. Таке ототожнювання не є правомірним, так як бюджетування є складовою частиною процесів економічного і фінансового планування на підприємствах і у галузях [2].

Фінансове забезпечення базується на досвіді минулого, що дозволяє відокремити основні принципи фінансового забезпечення:

- централізація фінансового забезпечення;
- єдність та узгодженість роботи фінансово-економічної служби Збройних Сил з фінансовою системою країни;
- обов'язкова відповідність організації фінансового забезпечення особливостям діяльності Збройних Сил, специфічним завданням військ в умовах бойової діяльності;
- науковий підхід з економічним обґрунтуванням виділення коштів на потреби оборони.



З метою забезпечення правомірного використання бюджетних асигнувань, що виділяються військовим частинам, в них ведеться фінансове господарство.

Варто зауважити, що збройний конфлікт у східних регіонах України проявив серйозні недоліки воєнно-економічної політики нашої держави, зокрема, тривале недофінансування потреб сил оборони та нераціональне використання виділених ресурсів, відсутність державної підтримки реформування і розвитку оборонно-промислового комплексу.

У військово-технічній сфері проблемними залишаються питання нестачі сучасних засобів збройної боротьби, неготовності ремонтної бази, несправності ОВТ [3].

Проаналізувавши показники валового внутрішнього продукту та обсягів видатків на оборону за 2013–2018 рр., можна зробити висновки, що до 2018 р обсяг видатків на оборону в структурі ВВП становив менше 3%, визначених законодавством.

Це пояснювалось тим, що Закон України «Про Державний бюджет України» має більший пріоритет виконання, і в ньому просто не закладені такі показники. При цьому прослідковується значне збільшення їх обсягів після початку антитерористичної операції у 2014 р.і у зв'язку зі зростанням ролі Збройних Сил України.

Оскільки оборонний бюджет є обмеженим, розпорядники бюджетних коштів намагаються розподілити його на першочергові потреби в умовах ведення бойових дій. Тому, ще одним проблемним питанням оборонного планування в Україні на сьогоднішній день є те, що більша частина бюджетних асигнувань спрямовувалась на виконання бюджетної програми 2101020 «Забезпечення діяльності Збройних Сил України та підготовка військ» (близько 70% загального обсягу у 2018 р. та 62,6% – у 2017 р.). Такі видатки є видатками «проїдання» і не забезпечують зростання ефективності функціонування та розвиток сектору оборони.

В сучасних умовах оборона покликана давати найбільш ефективні рішення сучасних воєнно-економічних завдань захисту держави від будь-яких посягань ззовні, а також швидкої локалізації внутрішніх конфліктів та забезпечення стабільності в країні. До того ж, слід постійно дбати про гідне місце України в системі міжнародної безпеки.

Доцільно приділяти більше уваги формуванню та виконанню довгострокових та середньострокових планових документів, керуючись чинним законодавством у цій сфері. Це дозволить більш ефективно та раціонально використовувати бюджетні кошти, забезпечуючи потреби військових частин та використовувати більші обсяги видатків на розвиток сектору оборони [1].

Вирішення зазначених проблем з фінансовим забезпеченням силових структур в Україні (зокрема НГУ) буде сприяти розвитку обороноздатності країни, підтриманню рівня бойової готовності військ в належному стані.

Висновок. Отже, в загальній системі сучасного оборонного планування є певні недоліки та розбіжності практичних аспектів виконання з нормативно-правовими актами. Однак, шляхи їх вирішення є досить реальними та потребують комплексного підходу до підвищення обороноздатності країни, що передбачає не вузьке фінансування утримання Збройних Сил України, а розвиток усіх сфер економічної діяльності держави.

Ключові слова: фінансове забезпечення, можливості військової частини, бюджет, потреба, асигнування.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кивлюк В. С., Ганненко Ю. О. Удосконалення системи забезпечення матеріальними ресурсами Збройних Сил України [Електронний ресурс] / В. С. Кивлюк, Ю. О. Ганненко // *Social development & Security*. — 2018. — Вип. 2 (4). — С. 49-58.
2. Марцин В. С. Планування як основна складова процесу фінансової діяльності [Текст] / В.С. Марцин // *Фінанси України*. — 2008. — № 4. — С. 23-31.
3. Основи фінансового забезпечення військової частини [Текст] : Частина перша. — К. : ВІКНУ, 2006. — 380 с.